

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Vannbæring

Oppskr. av: Søge Olaf Fogge

(adresse): Farnadal

Fylke: Møre og Romsdal

Herad: Farnadal

Bygdelag: —

Gard: Søge

G.nr. 28 Br.nr. 5

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

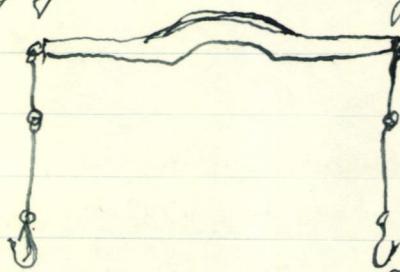
SVAR

1) ja. Wassåket kallas her Wassgrin.

Vår del rett arbeidet så skulde det passe over begge skuldra og ha en utskjæring for halsen. Det skulde altså knille litt på begge skuldrer.

Det mån fortal i bare del blik, at det knille på den ene skuldra med en bølge litt foran og den anden bak, det er jo en sak for sig, men ikke del normalt. Typen ren over nakken og sørger foran hjemmes ikke.

Det hjemmes i senere tid bare jernlankar og jernkrakar. Gjy legg en skisse:

Altso ikke alminnelig lanke men 2 a 3 jerslange sammenkrøkte
Disse var gjorne

av snoek, fiskkabal jern.

Noe sørleg namn hjemmes ikke.

Noe tidspunkt kan ikke fosblås men de galvaniske jernbøllene vist ikke jo effektivende trebøllene. Trebøllene brukas jo sildels også endnu.

2) Ha høfe van i haer som bares
på stong ar la kjennes ikke haer.

Bør man i "vassgrui" fik vannet
bare skoddpe. Ellen man bar jo stiel.

3) Vasshaer på ski kjennes ikke.

4) Kanskje mest munderne, men også
kjennene.

5. "Vassgruet" er endin i bruk, bør man
ikke haer spring eller pumper.

Fisde vifte var nakk "vassgrua"
i bruk omrunt i brei hø, da de
allt fleste spring var (spekk) frossen.
6. Kan hjelpe da også vannet lange
vegar i store stumper elle vel hels i
ledige muri og grunn.

7. Vannspring. Springvatnet er
innlagt overalt på alle steder,
hvor det med rimelighet kan gjøres.
Bli vannledning utfor høydsmessig
lang og kostbaer så er det innlagt
håndpumper. ofte både i fjord og
beboelseshus.

Tærnall man får elektr. vekselsstrom
er det høist sandsynlig at håndpumpene
bla utstøttet med elektriske pumpes.

M.M.R.
Sunnadal
~~1942~~

2622

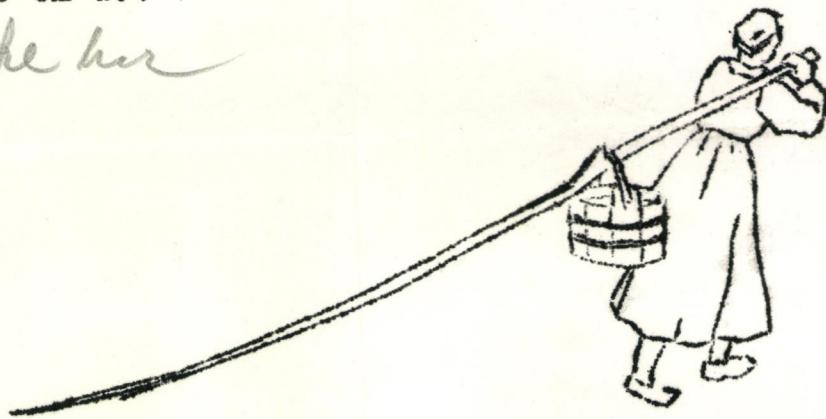
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKE MUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Kjennes ikke her

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruks fiskebein og fiskehovud til brensel?

Nei Fy'
Nei

Har ein brukta kumøkk til brensel?